

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Christodoro. 210.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Martyrio. 207.

Matt. 18. Cum Dominus id à nobis exposcit, vt ad puerorum similitudinem accedamus, non id à nobis exigit, vt ad infantiam redeamus, quemadmodum ipse, Nicodemi instar, existimas: verùm vt improbitatem abiuremus, sicque nos comparemus, vt puerilis in nobis simplicitas infit. Atque hoc per ea quæ dixit, ostēdit. Nō enim dixit, Nisi paruuli efficiamini: sed, sicut paruuli: nimirum per huiusce particule, sicut, accessionem, rei imitationem declarans.

Ioan. 3.
Quid sit
paruulum
efficit.

Donato. 208.

Ne legitimum imperium inconditis atque incōcinnis moribus barbarum reddas: verùm rebus ipsi consentaneis exornes: mœstis videlicet lenitatem, minoribusque cum maioribus æquabilitatem imperitians. Ac tum præclarum æquitatis & iustitiæ ignem accende, siquidem prælucentis iustitia probi imperij ac præfecturæ igniculus est.

Theognosto. 209.

Si quid materiæ proprium, si quod erroris instrumentum, si quod imposturæ simulacrum intestina socordia nobis iniicit, hoc Dominus ad vitij architectum & effectorem à nobis proiici vult. Contrà, si quod virtutis symbolum, si quod honestatis insigne, si quod vigilantia atque cautionis lucrum, hoc Dei beneficio nobis contigisse existimare ac persuasum habere, debitamque laudem ipsi offerre. Id enim est quod ait, Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo.

Matt. 22.

Christodoro. 210.

Postremæ temporum necessitatis signa, quæ Dominus ad cognitionem nostram patefecit, vt tibi explanarem, per literas postulasti. Horum igitur vim paucis accipe. Qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes:

Matt. 24.

Μαρτυρία. σζ.

Οὐχ ἡλικίας ὑποτροφὴν τιῶν πατρῶν τὰ παῖδια ὁμοίωσιν ὁ κύριος ἀπατῆι, ὅσῳ αὐτὸς νομίζει, ὡς ὁ Νικόδημος, ἀλλὰ τῆς χαρίας τιῶν ἀρνησιν ὡς πατριάρχῃ ἡμῶν ἐνυπάρχειν ἀπλοότητα. καὶ τὸ δι' ὧν ἔφησε δεικνυσιν, ὅσῳ ἐπὶ τῶν, Ἐὰν μὴ γένθητε παῖδια, ἀλλ' ὡς τὰ παῖδια, τῆ τῆ, ὡς, πατριάρχῃ, τιῶν μίμησιν ἐμφανῶν τῆ ἀράγατος.

Δονάτω. σθ.

Μὴ τιῶν ἐνομοῦν ἀρχὴν τοῖς ἀναρμοστοῖς ἴθεσι ἐκ βαρβάρων, ἀλλὰ τοῖς ἀρεπῶσιν αὐτῆ ἀράγασι χαριστοῖς, φρόνιτος μεταδιδούς τοῖς ἀγνομοῖς, καὶ ἰσότητος τοῖς ἡπλοῖς πατρῶν τῶν μείζονος, καὶ τότε λαμπαρῶν ἐξάφεις πύσσιν τῆς εὐνομίας. ὑπεκλαυμα γὰρ ὅτι δικαιοσύνη τῆ φωστῆρος τῆς εὐαρχίας.

Θεογνώστῳ. σθ.

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς ἴδιον, εἰ πηλάνης ἐπὶ φῶδιον, εἰ πη ἀπάτης εἰδωλον ἐν ἡμῶν, ἢ ἐνομοῖς εἰσέφρησε ραθυμία, τὸ τῶν δὴ μὴ γῶν καὶ ποιητῆ τῆς χαρίας ἐπιρρίπτου παρ' ἡμῶν ὁ κύριος βεβηλωται. εἰπὶ δὲ ἀρετῆς σύμβολον, εἰπὶ σεμνότητος γνώρισμα, εἰπὶ νήφους καὶ ἀσφαλείας ἐμπόρευμα, τὸ τῶν θεῶν καὶ ἡ γείου καὶ πεπεῖου τυγχάνειν δώρημα. καὶ ἀξίαν αὐτῶν παρομοίωσιν τιῶν ἀνεσιν. τὸ ἐπὶ ὧν φησιν, ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῶν θεῶν τῶν θεῶν.

Χειροδάρῳ. σι.

Τῆς τελευταίας τῆς χρόνων ἀνάγκης τὰ σημεῖα, ὅσῳ ὁ κύριος πατρῶν εἰδῶσιν ἡμῶν ἀπεκάλυψα φησιν ἀπὸ τῶν ἀξιώσας ἀπὸ τῶν γράμματος, πατρῶν τιῶν τῶν μαθανε δὴ ἀμιν.

οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, οἱ δὲ εὐσεβεῖα ἐρηρεισμένοι. τὸτο γὰρ ἡ Ἰουδαία ἐρμηνεύεται. ἔπι τὴν ὑψηλὴν καταφυγὴν ἀφοράτωσαν. ὑπὸ τῆς οἰκείας ὁμολογίας φεβρέμνοι. ὁ δὲ ἐπι τῷ δώματός, μὴ χαλαράτω ἀνάπι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶ. ὁ τῆς παρθέσης ἀεφρονήσας οἰκίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐνταῦθα καταπατήσας σκηνὴν, καὶ ὑψηλὸς τῷ βίω γενόμενος, καὶ τὰ ἐνοικα πάθη σποπιεφάμενος, μηδὲν ἐξ αὐτῶν ἐπιπαύσῃ, μὴ δειλίαν, μὴ ῥαθυμίαν, μὴ δόξαν κενὴν, μὴ ὄρεξιν πλῆγῃ, ἀπὸ ἀφ' ὑψὺς ἐπι κατάβασις ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιπρεφάτω ἀφαι τὸ ἰμάτιον αὐτῶ. ὁ τὸν παλαιὸν ἀπεκδυσάμενος ἀνθ' ὠποῖ, καὶ τοῖς σαρκίνοις σποταξάμενος, τὸν νέον φορεῖτω, ὃς αὐτὸν εἰς ἐπιγνώσιν θεοῦ ἀνεκμήσει, καὶ τῆς ἰλῦος ἐκθήσει. ἐν τῆτοις γὰρ ἐξεῖ τὸ πρὸς σκενήν τὴν μεγάλην κακῶσιν ἀνεπίβουλον.

Τῷ αὐτῷ. σια.

Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσας, καὶ ταῖς θηλαζέουσας ἐν σκάναις ταῖς ἡμέραις, ταῖς ἐγκυμοῦσας, φησὶ, τὸν θεὸν ἐρωτᾶ ψυχῆς, καὶ ἡ θάρσους παρήσασασαι, καὶ τεκῶν τὴν πρὸς θεὸν ὁμολογίαν καὶ ἐφασιν. καὶ ταῖς νηπιᾶδιν καὶ ἀτελῆ πρὸς τὴν θείαν μακροθυμίαν γνώμην κεκλιμέναις. καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἀμοιβῶν καὶ πρὸς σπέρουσας, ἀλλ' ἀπειλαῖς ἢ πρὸς σολαῖς χαυνωθεῖσαι, καὶ τῆς μελλόντων γυμνωθεῖσαι.

Ζήνωνι πρεσβυτέρῳ. σιβ.

Ἐχεις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν ἀπίρεις τοὺς καρπούς ἀναθάλλοντας, ἐλέπεις τῆς χερσῶν σε παλασμάτων τὰ ἐπιπνικία. Ἐπὶ μὲν τῆς ἐκαστοῦ πτωχείας, ἐκαστοῦ πλάσιόν σοι καὶ τὰυτὰ καὶ κείσε ὑπὸ χερσὶν ἀγαθὰ τὰ ἀγαθὰ ποιήσῃς καὶ σωτήρος. Ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς τὰ πάθη ἀγώνων, καὶ σκαμμάτων, τὸν ἀφθαρτόν σοι σέφα-

id est, qui in pietate fixi ac firmati sunt (nā id Iudæa sonat.) ad sublime perfugium oculos coniciant, suæ videlicet confessionis præsidio septi ac communiti. Qui autē in tecto est, non descendat aliquid tollere de domo sua: id est, qui præsentem domū contempnit ac pro nihilo duxit, atque omnem huiusce vitæ scenam pedibus protrahit, vitæque altus & sublimis effectus est, & intestinos animorum motus ablegavit, nihil ex ipsis attrahat, non metum, non ignaviam, non inanem gloriam, non opū cupiditatem, id enim ex alto descensus significat. Et qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam: id est, qui veterem hominem exiit, rebusque carnalibus nunciū remisit, nouum gesserit, qui eum ad Dei agnitionem renouauit, atque à fæce & illuue repurgauit. Hinc enim illud assequetur, ut ingens illa calamitas nihil ipsi insidiarum creare possit.

Eidem. 211.

Væ prægnantibus & lactentibus in illis ^{Matt. 24} diebus, ait Dominus ad eas animas, quæ diuinum amorem velut vtero adhuc gerunt, nec verborum libertate ac fiducia vti, Deique confessionem, ac rēque pro eo contentionem ac dimicationem patere audent, quæque puerilem & imperfectam de diuina patientia mentem ac sententiam obtinent, nec præmiorum spem sibi proponunt, verum minis aut insultibus fractæ sunt, ac futuris rebus spoliatæ.

Zenoni Presbytero. 212.

Habes in diuina scriptura pullulantes earum rerum, quas seris, fructus: Cernis egregiorum tuorum certaminum palmas, nempe & pro sponte suscepta paupertate, ^{Matt. 19} centuplo ampliora tum hic tum illic bona pollicēte bono illo pastore ac Salvatore: & pro subitis aduersus vitia certaminibus, ac palæstris, corruptionis expertent coronam tibi necente Paulo, generoso ^{1. Cor. 9}